

Oponentský posudek doktorské práce

Jméno a příjmení (student): Karel Sládek

Oponent: ThLic. Pavel Vojtěch Kohut OCD

Doktorská práce studenta Karla Sládka *Vladimír Solovjov: mystik a prorok. Osobnost a dílo Vladimíra Solovjova pohledem (nejen) české reflexe* splňuje všechny podstatné formální požadavky kladené na tento druh písemného projevu. Tvoří jej 237 stran textu a 8 stran seznamu literatury.

Práce má jasnou, lineární, originálně vystavěnou tématickou strukturu. Škoda jen, že v ní autor zůstal u rozdělení na pouhé dvě základní kapitoly (tou třetí je až závěr, který lze jen stěží považovat za samostatnou kapitolu), čímž se může (přínejmenším na úrovni nadpisů!) stát práce méně přehledná. Navíc první kapitola čítá jen 40 stran textu, zatímco druhá plných 163 stran. Této disproporcii by se dalo zabránit jednoduše tím, že by se práce rozdělila na kapitoly čtyři: *Uvedení do studia V. Solovjova* (s. 19-59), *Osobnost a dílo V. Solovjova ve světle intuice kosmické všejednoty* (s. 60-121), *Proroctví pravdy, dobra a krásy* (s. 122-196) a *Vize eschatologického konce v předtuše smrti* (s. 197-223). Jinak ovšem nemám ke struktuře větší výhrady, naopak: vnitřní členění shledává z hlediska formálního i obsahového jako velmi zdařilé a přehledné, neboť doktorand umně, ne však uměle, propojuje chronologii duchovního vývoje zkoumaného autora a témata jeho nauky.

Z hlediska *formální stránky* je znát kvalitativní posun vpřed oproti rigorózní práci studenta: drobných překlepů je v textu podstatně méně než v předchozí práci; bohužel, v částech, které byly rozpracovány (tj. zejména v pasážích, kde se reflektuje „česká četba“ Solovjova), je jich mnohem více než ve „starších“ pasážích, přejatých z rigorózní práce. Podrobným výčtem nechci zatěžovat tento posudek ani vlastní obhajobu, jejich konkrétní seznam mám však k dispozici. Ukazuje se tak zároveň, že se student snažil odstranit chyby, jichž se dopustil v rigorózní práci, že by však také doktorské práci jako celku přesto prospělo pečlivější korektorské čtení. Seznam literatury byl tentokrát zpracován velmi pečlivě, nemám vůči němu žádné výhrady. Věcných chyb nacházím pouze několik, vesměs drobných: 1) v pozn. 9 a 15 (s. 10 a 15) je uveden pouze slovník, nikoli konkrétní heslo a autor; 2) v pozn. 38 (s. 28) je odkaz na dílo ve francouzštině, ačkoli originál je německy (neměl-li autor možnost mít

v rukou originální text, mohl do závorky přinejmenším vložit upozornění na to, že původní dílo bylo napsáno německy); a 3) v pozn. 131 (s. 58) a 368 (s. 196) bych čekal u zmiňovaných děl také uvedení stran, neboť nejde o knihy, které by se v celém svém rozsahu zabývaly tématem, ke kterému jsou vztaženy. Má výraznější věcná výtka je pouze jedna: dogma o Neposkvrněném Početí nebylo definováno Prvním vatikánským koncilem, jak to mylně vyplývá z textu na s. 93, nýbrž bullou *Ineffabilis Deus* papeže Pia IX. ze dne 8. prosince 1854 (srov. DzH 2800nn.). U obhajoby bych prosil, aby byl více ozřejměn vliv Petra Chelčického na Tolstého, jak jej doktorand pouze na okraj zmiňuje na s. 213.

Přes tyto nedostatky lze z *hlediska studijního a obsahového* říci, že student vykazuje vynikající zvládnutí pojednávané tematiky i schopnost je přehledně a poutavě prezentovat. Oceňuji jak celou pasáž práce věnovanou proroctví pravdy, dobra a krásy (s. 122-196), tak prezentaci české reflexe na Solovjova (průběžně) a vstupní ozřejnění, v jakém smyslu byl Solovjov prorok a mystik (srov. předmluva, s. 5-18). Autor se nebojí vyslovit vlastní názor, je schopen samostatného myšlení, správně analyzuje a dochází k hodnotným a vhodně formulovaným syntézám.

Práce je natolik zdařilá, že přes uvedené výtky nejenže velmi rád doporučuji doktorskou práci k přijetí a co nejkladnějšímu ohodnocení, nýbrž se rovněž přimlouvám za to, aby byla vydána jako publikace, ať už vcelku nebo částečně, v této podobě nebo přepracovaná. V každém případě bude totiž přínosem pro současnou solovjovskou reflexi u nás.

V Praze dne 4. září 2007

.....